వాసంతి వేడుక

"నెలకు ఐదువందలు సంపాదిస్తున్న ఒక పాతికేళ్ళ ఆంధ్రయువకునికి ఇరవై ఏళ్ళలోపు అందమైన, చదువుకున్న వధువు కావలెను. కుల మతములతో నిమిత్తం లేదు."

వాసంతి దృష్టిని ఈ ప్రకటన అమితంగా ఆకర్షించింది. ఈ పెళ్ళి ప్రకటనలు చదువుతూంటే మనస్సులో తమాషాగా పరవశం చెందుతుంది. అసలు రోజూ 'హిందూ' రాగానే తను మొట్టమొదట చూసేదల్లా ఈ శీర్షికనే! తనకు అనేకమార్లు సందేహం వేస్తూవుంటుంది 'ఈ పత్రికల మూలంగా పెళ్ళయినవాళ్ళు అసలు వున్నారా?' అని. తనకూడా ఓ అప్లికేషను పడేసి తమాషా చూడాలని చాలాసార్లు అనుకుంది కానీ... ఎప్పటికప్పుడు ఏదో ఆటంకం వస్తూనే వుండేది. కావాలన్న క్వాలిఫికేషనలో ఏదో ఒకటి తక్కువై పోయేది తనకు. చివరకు ఈనాడు తన నిరీక్షణ ఫలించనేవున్నది, కుల మతములతో నిమిత్తం లేదట, ఎంత విశాల హృదయం!

వాసంతి గబగబా కాయితం, కలం తీసుకుని వుత్తరం మొదలుపెట్టింది.

"అయ్యా!" అని వ్రాసి ఆలోచనలో పడిపోయింది వాసంతి. కాబోయే భర్తను 'అయ్యా' అని సంబోధిస్తే బాగుంటుందా? బాగోకపోతే మాత్రం మరేమని వ్రాయాలి? మరి... పెళ్ళికాకుండానే 'నాథా' 'మై డియర్' అని వ్రాస్తారా?

అసలు పెళ్ళి అయ్యాకైనా వుత్తరం వ్రాసేటప్పుడు భార్యలు, భర్తను ఏమని సంబోధిస్తారు? తనకేమైనా తెలిసి ఏడుస్తేనా? ఒకమాటు అక్కయ్య బావగారికి వ్రాసినవుత్తరం పొరపాటున తన కంట బడింది. మొదటినుంచి చివరదాకా చదివినా కావల్సినదేమీ తనకు బోధపడలేదు. ఎక్కడా సంబోధించిన జాడేలేదు. కాని, అక్కయ్య దారివేరు! చదువుకున్నవాళ్ళు ఎలా వ్రాసుకుంటారో? ఈ సందేహం తనను చాలా రోజులనుంచీ పీడిస్తున్నది.

పోనీ, తనుకూడా అక్కయ్యలాగా 'అడ్రసు' చేయకుండా వుత్తరం వ్రాసేనో? అబ్బే! అతనేమనుకుంటాడు? చదువూ, సంధ్యారాని పల్లెటూరిదని అనుకుంటేనో. అసలే చదువుకున్న యువతి కావాలని గోల పెడుతూవుంటే? ఆ, ఏమోలే! ఇంతకీ అతను తనను పెళ్ళిచేసుకోవాలనే వుద్దేశం తనకుంటేగా, ఏదో తమాషా చూద్దామని తప్ప!

వాసంతి వుత్తరం గబగబా వ్రాయటం మొదలుపెట్టింది.

"అయ్యా!

మీరు పత్రికలో వేసిన ప్రకటన చూశాను. మీరు కావాలనుకున్న లక్షణాలన్నీ నాలో

మందరపు పద్మ, లలిత

వున్నాయనుకుంటాను. మీరు అందమైన యువతి కావాలంటున్నారు. నేను అందంగానే వున్నాననుకుంటా. ఆమాటకొస్తే ఎవరిమటుకు వాళ్ళు అందంగానే వున్నామనుకుంటారేమో!

అట్టే ఆలోచిస్తూవుంటే నేను అందంగా వున్నానా, లేదా అని నాకే అనుమానం వేస్తున్నది. అయినా, అందం అంటే ఎలావుండాలో వివరంగా వ్రాస్తారని తలుస్తాను. మీ జాబుకోసం ఎదురు చూస్తుంటాను.

స్వర్ణలత,"

మారుపేరుతో వ్యవహారం నడిపిస్తే ఎటొచ్చి ఏం వచ్చినా తనకే చిక్కుండదు, తమాషా చూడాలని తప్ప. తనకు బావతో ఏనాడో వివాహమైపోయింది మనసులో—

వుత్తరం పోస్టులో వేసిన పదిరోజులకల్లా

"అయ్యా" అని వ్రాసి ఆలోచనలో పడిపోయింది వాసంతి.

★ వాసంతి వేడుక ★

అతని దగ్గఅనించి జవాబు వచ్చింది. వాసంతి తొందర తొందరగా తన గదిలోకి వెళ్ళి తలుపులు గడియ పెట్టి తీరిగ్గా వుత్తరం చదివింది.

"కుమారి స్వర్ణలత గారికి,

నమస్తే! మీరు వ్రాసిన జాబు అందింది. మీరు అందాన్ని నిర్వచించమంటున్నారు. అదెలాగో నాకర్థం కావటంలేదు. మన తెలుగు పుస్తకాలన్నింటిలోనూ ఆడదాని అందంగురించి కనీసం అరడజను పేజీల వర్ణనైనా వుంటుంది.

పోనీయండి! మీరా పుస్తకాలన్నీ తిరగేసి శ్రమపడ నక్కరలేదు. నాకు జ్ఞాపకం వున్నంతవరకు అందాన్ని మాటలలో వివరించటానికి ప్రయత్నిస్తాను.

చంద్ర బింబంలాంటి ముఖం, కలువరేకుల్లాంటి కళ్ళు, సంపంగిలాంటి ముక్కు, దొండపండులాంటి అధరం, తామరతూడులాంటి చేతులు, గడ్డం క్రింద చిన్న గుంట, లో తెలుపవలె బుగ్గలు, త్రాచుపాములాంటి నల్లని పొడవైన జడ, వీటన్నింటికీ తోడు మంచి ఛాయ- ఇవన్నీ మీకు వున్నాయనుకుంటే జవాబు వ్రాయండి.

భాస్కర్"

* * *

"శ్రీ భాస్కర్ గారికి,

నమస్తే! మీ వుత్తరం అంది సంగతులు తెలిశాయి. ఆశ్చర్యం! సరిగ్గా మీరేమేమైతే వర్ణించారో అచ్చంగా అవన్నీ నాకు సరిపోయాయి. నన్ను చూసినట్టుగా వర్ణించేశారు.

ఇకపోతే మీ విషయం నేను తెలుసుకోవాల్సి వుంది. మీ అందచందాలు, ఆస్తిపాస్తులు, చదువు వుద్యోగహోదాలు వివరంగా వ్రాయండి.

స్వర్ణ"

* * *

"స్వర్ణ గారికి,

మీ వుత్తరం అందుకున్నాను. చాలా సంతోషం! ఇక చదువు విషయం, ఎమ్. ఏ. ఎఫ్. ఆర్. సి. ఎమ్. ఎస్. (లండన్) చదివాను. ప్రస్తుతం ఇక్కడ అమెరికన్ సంస్థలో మేనేజరుగా వుంటున్నాను.

మా అమ్మా, నాన్నకి నేనొక్కడినే సంతానం. అందుచేత ఏ మాత్రం ఆస్తివున్నా దక్కేదంతా నాకే! ఇంక రంగు సంగతంటారా, మరీ నలుపు కాదు, చామన ఛాయ! వున్నమాట చెప్పొద్దూ, చూసినవాళ్ళంతా అందగాడినే అంటారు.

"ఇంకా ఏమైనా సందేహాలుంటే చెప్పండి.

భాస్కర్."

* * *

"భాస్కర్ గారికి,

మీరు వ్రాసిన సంగతులు తెలుసుకుని సంతోషించాను. ఆస్తిపాస్తుల గురించి నాకేమంత పట్టుదల లేదు లెండి. చామన ఛాయని వ్రాశారు! ఫరవాలేదు లెండి, దానికేం చేస్తాం. దేవుడిచ్చిన రంగు! అయినా సాధారణంగా అందమైన వాళ్ళంతా నల్లగానే వుంటారులెండి!

ఎటొచ్చీ మీ చదువు గురించి మాత్రం నాకేమీ తెలియలేదు. ఎం. ఏ. వరకూ అర్థం అయ్యింది లెండి కాని ఆ 'లండన్' డిగ్రీ అర్థం ఏమిటో తెలియలేదు. వివరంగా అనుకుంటున్నందుకు క్షమించండి. తెలియనప్పుడు స్పష్టంగా అడిగి తెలుసుకోవటం మంచిది కాదంటారా? త్వరలో జవాబు వ్రాయండి.

స్వర్ణ."

* * *

"స్వర్ణ గారికి,

అమ్మయ్య! ఇప్పటికి నా గుండెలు కుదుట పడ్డాయనుకోండి! ఛాయ తక్కువ నేనరికి మీరు నన్ను మరోలా వూహించుకుంటారేమోనని ఎంత భయపడ్డానని!

F.R.M.C.S. అంటే ఫెలో ఆఫ్ రిపబ్లి ఇన్ మేథమెటిక్స్, సివిక్స్ అండ్ సైన్స్. ఈ విషయం మీకు తెలియదంటే నాకెంతైనా ఆశ్చర్యం వేస్తున్నది సుమండీ.

మీ చదువు, వయస్సు మొదలైన వివరాల కోసం ఎదురుచూస్తుంటాను.

భాస్కర్."

* * *

"భాస్కర్ గారికి,

మీ ఫారిన్ డిగ్రీ గురించి వివరంగా వ్రాశారు ఇప్పటికి అర్థం అయ్యింది. నిజం

(63-వ పేజీ చూడండి)

పండగకి నీకేంకావాలి?

అని మీ నాన్న అడిగితే......

నువ్వేమడుగుతావ్?

అసలు ముందర ఈ కథ విను—

మొదటేమో 'పేపరు పాపాయి' వచ్చాడు వీడేమో గాలిలో ఎగురుతూ ఎన్నెన్నో వింతలు చూసివచ్చాడు అవన్నీ రంగు రంగు బొమ్మలతోటి మీకు చూపిస్తాడు. వీడి కథ ఎంత బావుందంటే దానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం బహుమతి ఇచ్చింది.

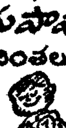

... తరవాత 'వేటగాడి కొడుకు' వచ్చాడు వాడికి కడుపునిండా కథలే! అన్ని దేశాల కథలూ భలే గమ్మత్తుగా చెబుతాడు. అవును గానీ నువ్వు ఎప్పుడేనా బీచ్ చూశావా? 'మద్రాసు బీచిలో ఒక సాయంకాలం' షికారుకెడితే మరేం-ఎంత బావుంటుందో! కార్లు-బొమ్మలు-బటానీలు-బెలూన్లు! —కావాలంటే ముందర ఈ పుస్తకం చూడు. చవక కూడాను! రూపాయన్నరేనుట! మీ నాన్నకి చెప్పు. 'పేపరు పాపాయి' 'వేటగాడి కొడుకు' కూడా ఒకొక్కటి రూపాయిన్నరేలే.. ఇంకో మంచి పుస్తకం పేరు 'రాజా-అడవి ఎనుము'

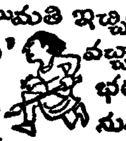

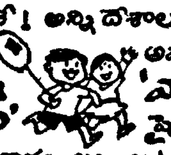

ఓ పెద్దపులీ ఓ ఎనుమూ ఎలా స్నేహం కట్టాయో ఆ తమాషా కథ రంగు రంగు బొమ్మలతో దీంట్లో వుంది. దీని వెల 90 నయాపైసలే)

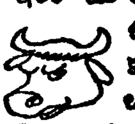

ఈసారి పండగకి ఏం కావాలని మీ నాన్న అడుగుతే (కొత్త బట్టలు ఎలాగా కుట్టిస్తాడు కనక) పుస్తకాలని చెప్పు. ఏ పుస్తకాలంటే ఈ నాలుగు పుస్తకాలూ అని చెప్పు. ఇవన్నీ దక్షిణభాషా పుస్తకసంస్థ సహకారంతో అచ్చువేశారు. మీ వూరి బుక్‌షాపుల్లో దొరుకుతాయి. లేకపోతే ఈ అడ్రసుకు రాయచ్చు

ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ రాష్ట్రపతిరోడ్ సికిందరాబాద్.

★ వాసంతి వేడుక ★

[14-వ పేజీ తరువాయి]

ఏమండీ! ఇంతవరకూ ఆ డిగ్రీ పేరు వినలేదు! ఇంతకీ ప్రపంచంలో మనం వినని విషయాలెన్ని వుంటాయోగదా అని ఆశ్చర్యం వేసింది.

చదువంటారా, బి. ఏ., బి. డి. (బెర్లిన్) వరకూ చదివానులెండి. మా అమ్మా, నాన్నకీ నేను కూడా ఒక్కదాన్నే! తమాషాగా లేదూ? ఇద్దరికీమధ్య ఎంత సామ్యం వుందో!

ఇక వయస్సంటారా? ఆడదాని వయస్సు అడక్కూడదు. స్వర్ణ."

"స్వర్ణకి,

మీ వుత్తరం అందింది. బి. ఏ. బి. డి అంటే ఏమిటో నాకేం అర్థం కాలేదు సుమండి! బహుశా బి. యి. డి అనటానికి పొరపాటున బి. డి. అన్నారేమోనని నా అనుమానం! లేకపోతే అదేమైనా ఫారిన్ డిగ్రీయా? నా సందేహం తీర్చ ప్రార్థన. ఇంతకీ మీరు బెర్లిన్‌లో చదివింది బి. ఏ. నా లేక బి. డి.నా?

మీ ఫోటో పంపించండి.

భాస్కర్"

......

"భాస్కర్‌కి,

బెర్లిన్‌లో బి. డి. అంటే, బేచిలర్ ఆఫ్ డొమెస్టిక్ సైన్సు చదివానండీ!

ఫోటో పంపమన్నారు. కానీ...అంతకంటె మనిషే వచ్చి ముఖాముఖి అంతా తేల్చేసుకుంటే బాగుంటుందేమో!

ఫోటో పంపటానికి అభ్యంతరం ఏంలేదనుకోండి! కానీ......నాకసలు ఫోటో తీయించుకోవటమే సరిగ్గా రాదంటే నమ్మండి! అందులో చూసినా నిలువుగుడ్లుపడి నీరసంగా ముఖం అంతా పీక్కుపోయి వుంటుంది.

అయినా, ఫోటో చూసే మనిషిని చూసిన తృప్తి వుండనే వుండదు కదా!

మీరు ఎప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు వస్తాను. మీ వూళ్ళో నాకు స్నేహితులున్నారులెండి. ఆ వంకను మిమ్మల్ని చూడటానికొస్తాను. స్వర్ణ."

......

"శ్రీ భాస్కర్ గారిల్లు ఇదేనాండీ?"

"అవును! లోపలికి రండి, తమ రెవరు?"

"నేను స్వర్ణ..."

"ఓ, మీరా! రండి, రండి!"

"ఓహో, మీరేనా 'భాస్కర్'? నమ్మలేకుండా వున్నానే! మీ వుత్తరాల్లో మీరు చామనఛాయ అని వ్రాశారే! తీరా చూస్తే మీకంటె 'తారు' తెలుపేమో ననిపిస్తున్నది. పైగా చూచిన వాళ్ళంతా అందగాడివంటారని వ్రాశారు, ఎంతమోసం!"

"చామన ఛాయ కాకపోతే మరే మనమంటారు? ఇది నా స్వంతఅభిప్రాయం కూడా కాదు లెండి! మిత్రులంతా నా అందాన్ని తెగ మెచ్చుకుంటారు సుమండీ!"

"చామన ఛాయ కాదండీ బాబూ! 'ధూమనఛాయ' అనుకుంటే సరిపోతుంది."

"పోనీయండి. నలుపులో మాత్రం అందం లేదుటండీ? నన్ను చూచినవాళ్ళంతా అందగాడిననే అంటుంటారు."

"నిజమైతే అవొచ్చు లెండి! చూడ్డానికి మీరసలు కన్ను పొడుచుకున్నా కనపడటం అంటూ వుంటేగా? ఎంత మోసం, ఎంతమోసం!"

"మీరుమాత్రం ఏం తక్కువ తిన్నారు? నేను వ్రాసిన లక్షణాలన్నీ అచ్చుగుద్దినట్లున్నాయని వ్రాశారు? మరి, ఆ లక్షణాలు మీలో కంచుకాగడా పెట్టి వెతికిచూచినా కనబడందే?"

"ఎంతమాటన్నారు? మీరు కావాలన్న లక్షణాలు నాలో ఎందుకులేవూ? చూశారా, ఇదిగో దొండపండులాంటి పెదాలు, తామర తూడుల్లాంటి చేతులు, సొట్టలున్న బుగ్గలు, గడ్డంక్రింద గుంట, చంద్రబింబం..."

"ఇంక వర్ణించనక్కరలేదులెండి. అన్ని లక్షణాలు అందంగానేవున్నాయి. అర అంగుళం దళసరిని పౌడరు పూసుకుని, పెదాలకు లిప్‌స్టిక్ వేసుకున్నారు. పెదాలు చక్కగా లక్కదొండపండులాగేవున్నాయి. ముఖం అంతా మశూచికం మచ్చలే కాబట్టి, గడ్డంక్రింద, బుగ్గమీద గుంటలకేం కొదవ? ఒక్క చేతులే ఏం ఖర్మ, వళ్ళంతా తామర తూడులానేవుంది! అసలు చీపురుపుల్లకీ, మీకూ ఏమైనా తేడావుంటేగా? మరేం అనుకోకుండా ఇంక దయచెయ్యండి."

....

మరో ఇరవై రోజులకల్లా స్వర్ణ దగ్గఱనుంచి భాస్కర్‌కి వుత్తరం వచ్చింది.

"శ్రీ భాస్కర్ గారికి,

నమస్తే! ఈ నెల ముప్ఫయ్యో తారీఖున నా వివాహం. శుభలేఖ దీంతో పంపిస్తున్నాను.

మీరు మరోలా అనుకోకండి! నా అసలు పేరు స్వర్ణ కాదు. నేను బి.ఏ. చదివినమాట నిజమే కాని బెర్లిన్ కాదుకదా, కనీసం మావూరుకూడా ఎప్పుడూ దాటివెళ్ళగను! ఏదో తమాషాకి అలా వ్రాశాను, మిమ్మల్ని చేసుకోవాలనే వుద్దేశం నాకెన్నడూ లేదు.

ఇంకో విషయం! మిమ్మల్ని చూడటానికి వచ్చింది నేను కాదు. ఆ తమాషా చవిచూడాలని వుబలాటపడింది నా స్నేహితురాలు!

మా బావా, నేనూ వివాహం చేసుకుంటున్నాం. వీలైతే పెళ్ళికి తప్పకరండి.

వాసంతి."

....

ఆరోజునే వాసంతికికూడా భాస్కర్ దగ్గఱనుంచి వుత్తరం వచ్చింది.

"కుమారి స్వర్ణలత గారికి,

నమస్తే! మిమ్మల్ని నేను చాలా మోసం చేశాను! అందుకు మీరు నన్ను క్షమించాల్సి వుంటుంది!

నా పేరు భాస్కర్ కాదు. ఈ తమాషా ఎలా వుంటుందో చూడాలనే కుతూహలంతో నేనే మారుపేరుతో ఇంతవరకూ కథ నడిపించాను.

ఆరోజు మీతో మాట్లాడింది నేను కాదు, నా మిత్రుడు.

నేను మిమ్మల్ని అంతవంచన చేయాలని అనుకోలేదు. మీ పరిచయభాగ్యం కల్గించుకుందామని నా మిత్రుడితో అంతనాటకం ఆడాను. అతనే నేననుకుని మీరు కోపంతో వెళ్ళిపోయినట్టున్నారు.

పోనీయండి, అంతా మనమంచికే! నాకు ఈ నెల ముప్ఫయ్యో తేదీన మా మరదలుతో వివాహం జరగనున్నది. శుభలేఖ పంపుతున్నాను. వీలుంటే వచ్చివెళ్ళండి! జరిగిపోయిన విషయాలన్నీ తలచుకుని ఆగ్రహించకండి!

మోహన్."

వుత్తరం చదువుతూనే వాసంతి 'ఇంతా చేసి నువ్వేనా బావా! ఎంత ఘటికుడవు!' అనుకుంది, వుప్పొంగిపోయే మనసుతో.

అక్కడ మోహన్, వాసంతి శుభలేఖ చూసి "ఔరా? ఎంతగడుగాయి!" అనుకుంటూ మనసార నవ్వుకున్నాడు. ★

"అతనూ - ఆమె పెళ్ళాడి సుఖపడుతున్నారంటావా"

"కాక మరేమిటి?"

"నిమొహం అతను పగలల్లా ఇంటో ఉండడు-ఆవిడ రాత్రల్లా ఉండదు"

"ఓరి చవటా! ఇద్దరూ ఇంట్లో ఉంటే ఇద్దరికీ ఇబ్బందేరా. అందుకే ఎవరికివారు అలా ఒంటరిగా సుఖపడుతున్నారు."